

ALLAH (C.C.)

**YAZAN: Çocuk Kitapları
Komitesi Adına
SARAH SAQI**

Türkçeye Çeviren: Dr. M. C. ŞEMS

TANITIM

Allah'ın varlığı düşüncesi tam ve gerçek olarak bizzat Allah (cc) tarafından açıklanabilir. Nitekim bunu, Allah'ın vahyinde değişik şekillerde görmemiz mümkündür. Kuran-ı Kerim'de bu düşünce, en yüce ve en zengin bir biçimde ifade edilmiştir. İslamiyet'in Mübarek kitabı, bu düşüncenin değişik şekillerini açıklamaktadır.

İslam dini, Yüce Allah'ın şu sıfatlarını açıklamıştır: O, tekdir. Eskiden olduğu gibi bugün de seçkin kullarıyla alaka kurmaktadır. Önceden varolan ve sonsuza kadar da var olacak olan sadece O'dur. Ondan başka hiçbir varlık ebedî değildir. Yüce Allah (cc) her çeşit kuvvet ve kudrete sahiptir. O, her şeyi tam olarak bilendir. Bütün varlıkların yaratıcısı O'dur. O, suçluları cezalandırır. Fakat istediği ve uygun gördüğü zaman onları affeder.

Bütün bu konular, çocukların her gün yetişkinlere sordukları sorular şeklinde cevaplandırılmaya ve anlatılmaya çalışılmıştır. Bu çabamızda ne dereceye kadar başarılı olduğumuzu ancak, okuyucularımızdan aldığımız cevaplar ve tavsiyeler verebilir.

Çocuk Kitapları Komitesi, çalışmalarımızda ilgi gösterdiği, çalışmamızın her safhasında içtenlikle bize rehber olduğu ve büyük bir sabırla bu konuyu bize anlatmak gayesiyle çok kıymetli zamanını harcadığından dolayı Vadedilen Mehdi (as)'ın 4.

Halifesi Mirza Tahir Ahmed Hazretlerine teŖekkür borçludur. Ayrıca kitabın taslağını hazırladığı için Sarah Saqi kardeŖimize de teŖekkür ederiz.

Bu kısa kitabın, her yaŖtaki çocuklara, İslam Dinini yeni kabul etmiŖ olanlara ve konuya ilgi duyan tüm okuyucularımıza faydalı olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederiz.

Bu kitapla ilgili öneri veya tavsiyelerinizi lütfen Çocuk Kitapları Komitesine yazmayı unutmayınız.

Çocuk Kitapları Komitesi Başkanı
R.A. Chaudry
Londra; 17 Mart 1992

Hz. Allah (C.C.)

Bir yaz sabahı, güneşin parlayan ışıkları Selmaların arka bahçesini aydınlatmaktaydı. Selma ve okul arkadaşları Mary ile Barbara bahçede oynamaktaydılar. Selma'nın annesi Fatma Hanım da bahçenin bir köşesinde dergi okuyarak güneşleniyordu. Barbara birden bire çok güzel ve parlak renkli bir kelebeğin, çiçeklerin üzerinde kanat çırdığını gördü. Arkadaşları Selma ve Mary'e seslenerek kelebeğe yakından bakmalarını söyledi.

“Aman ne güzel bir şey bu” diye çığlık attı Marry.

“Çok güzel renkleri var. Bu kadar güzel ve harika bir şey yarattığı için Allah'a şükretmeliyiz. Kelebekler yalnız güzel olmakla kalmayıp, aynı zamanda faydalı bir gayeye hizmet etmek için yaratılmıştır” dedi Selma.

“Sen gerçekten bir Allah'ın var olduğuna inanıyor musun?” diye sordu Barbara.

Selma: “Evet tabii! Zaten onun için namazlarımı hiç aksatmadan eda ediyorum” diye cevap verdi.

Mary: “Allah'ı hiç gördün mü?” diye sordu.

“Hayır, görmedim” dedi Selma.

“Öyleyse Onun var olduğuna nasıl inanabiliyorsun?” dedi Mary.

Selma Mary'nin sorusuna cevap vermeden Barbara araya girdi; "Ben kitaplarda birçok resim gördüm. Bu resimlerde Allah, uzun beyaz sakallı bir ihtiyar olarak, etrafında melekler olduğu halde bulutların üzerinde otururken gösterilmiştir" dedi.

"Değişik dinlerin Allah inancı birbirinden farklıdır, değil mi?" dedi Mary. Ve sözüne devam ederek; "Arkadaşım Nita, Hindu dinine mensuptur. Ben bazı resimlerde onların tanrısının resmini bir fil ya da çok kollu bir insan şeklinde gördüm. Öğretmenimizin, eski Mısırlıların nasıl ibadet ettiklerini bize anlattığını hatırlıyorum. Onlar Tanrıya çakal gibi dua ederlermiş. Öğretmenimiz bize ayrıca, Mısırlıların kediyi tanrı olarak kabul ettiğini ve ona tapıklarını da anlatmıştı" dedi.

Barbara Selma'ya; "O halde sizin Allah'ınız neye benzer?" diye sordu. Selma arkadaşının sorusuna "Onun bizim bildiğimiz herhangi bir şeye benzediğini sanmıyorum. Bizim dinimiz İslam'da Allah düşüncesi sizin söylediklerinizden farklıdır" cevabını verdi.

Hadi gel annene soralım dedi Mary.

Kızlar Fatma Hanım'a giderek onu selamladılar. Selma'nın annesi onları görünce "Merhaba kızlar! Oyundan vaz mı geçtiniz?" dedi.

“Hayır anneciğim! Sana bir soru sormak istiyoruz. Sorumuz Allah (cc) ile ilgilidir” dedi Selma.

Fatma Hanım; “Peki sorun bakayım! Allah hakkında neyi öğrenmek istiyorsunuz?” dedi.

Selma annesine “Mary Allah’ın varlığı hakkında soru sormak istiyor” dedi.

Fatma Hanım bu soruyu şöyle cevapladı; Birçok kimse bu konuda kararsız bir duruma düşmüşlerdir. Hatta birçok kimse de Onun varlığını inkâr etmişlerdir. Bazı kimseler Onun eskiden varolduğunu fakat şimdi artık ölü olduğunu ileri sürerler. İslam dinine göre Allah (cc) bütün bu kâinatın ve içinde bulunan bütün varlıkların yaratıcısıdır. O, ezeli ve ebedidir. Kâinata dikkat ettiğimiz zaman yarattıklarının arasında mükemmel bir uyum bulunduğunu görürüz. Hiçbir yerde asla bir uyumsuzluk veya ahenksizlik bulunmaz. Bütün bu yaratıkların kendiliğinden varolmaları asla mümkün değildir. Bu da kâinatın bir yaratıcısının varolduğuna işaret etmektedir. O, bütün bu varlıkları kendi kurallarına göre yaratmıştır.

Allah (cc) tarafından zaman zaman insanlara rehberlik etmek ve insanlara Onun yolunu göstermek üzere gönderilen peygamberler, Onun var olduğunu ispat eden binlerce mucize göstermişlerdir. Hatta bu gün bile Hz. Resulullah (sav)’in gerçek takipçileri birçok mucize göstermişlerdir. Bu da Yüce Allah’ın

bütün kuvvetleriyle birlikte bu gün de var olduğunu kanıtlamaktadır.

Ayrıca Allah inancının evrensel bir gerçek olduğunu da hatırdta tutmak gerekir. Bu inanç bütün çağlarda var olmuştur. Avustralya'nın asıl yerlileri ve Meksika ile orta Amerika'da yaşayan Maya halkı arasında bile kuvvetli ve yüce bir zatın bulunduğu inancı mevcuttur. Onlar bu zatı kâinatın yaratıcısı olarak değerlendirirler. Hiç şüphesiz insanların, Allah'ın şekli hakkındaki düşüncesi birbirinden çok farklıdır. Bununla birlikte Allah inancının, bütün çağlardaki insanlar arasında ortak bir gerçek olarak varolduğunu görmemiz mümkündür. Demek ki insanların yaratılışlarında Allah inancının bulunduğunu bu gerçeğin ışığı altında kabul edebiliriz. Bundan dolayı bu konuyu üstün körü araştırmayıp, derinlemesine incelememiz gerekir. İlim adamları çok eski çağlardan beri bu konuyu tartışa gelmişlerdir. Bazı koyu ateistler Allah'ın var oluşunu temelden inkar ederler; bazı ateistler Allah'ın varlığını inkar etmemekle birlikte bu konuda kendilerini ikna edebilecek bir delil bulunmadığını ileri sürerler. Felsefecilerle ilim adamlarının ve öğretmenlerin de aralarında bulunduğu birçok kimse Allah'ın varlığına kesin olarak inanırlar.

Şimdi esas mesele şudur; Allah'a neden inanmalıyız ve Onun var olduğundan nasıl emin olabiliriz. Bazıları atalarından gelen bir miras gibi bu inanca sahip olmuşlardır, fakat kendileri bunu asla araştırmamışlardır. Onlar böyle bir düşünceyi kabul

ederek vicdanen teselli bulurlar ve Allah'ın varlığına içtenlikle inanırlar. Fakat ellerinde bu inancı ispat edecek kesin bir delil yoktur.

Gerçek şudur ki bu düşünceyi ispat eden ve bütün insanları eşit olarak ikna edebilecek tek bir delil ileri sürmek mümkün değildir. Çünkü insanların düşünme ve kavrama yetenekleri birbirinden farklı olur. Bazı deliller birilerini ikna edebilirse de başka birileri için başka bazı deliller gerekecektir.

Ben sizlere ancak, ben neden Allah'a inanmaktayım, onu açıklayabilirim. Umarım bu konuda beni ikna eden deliller sizleri de ikna eder. İlk olarak Allah düşüncesi ile ilgili olarak bazı yanlış kavramları ve yanlış anlaşımaları düzeltmek istiyorum.

Daha sözünü henüz bitirmişti ki Barbara araya girerek; “Eski çağlarda, kendilerine sıcaklık ve aydınlık verdiği için insanların güneşi tanrı olarak kabul ettiklerini öğrenmiştim. Bazı insanlar da ateşe taparlarmış. Yavaş yavaş insanlar en üstün varlığı aramaya başlamışlar ve Ona Allah ismini vererek Ona ibadet etmeye başlamışlar” dedi. Fatma Hanım konuşmasını şöyle sürdürdü.

Evet bazı kimselerin eski çağlarda güneşe, aya, yıldızlara hatta ateşe taptikları doğrudur. Ayrıca birçok kimsenin çağımızda bile, Allah'tan başka binlerce varlığı birer tanrı olarak kabul ettiğini görürüz. Ancak bütün bu gelişme senin öğrendiğin

gibi olmamıştır. Kuran-ı Kerim bu kargaşayı çözmektedir. İnsanların nasıl batıl inançlar beslediklerini ve sonunda Allah'ı nasıl maddi bir varlık olarak kabul ettiklerini açıklamaktadır. İnsanların önce güneş ve ay gibi varlıklara tapmaya başladıkları ve daha sonra yavaş yavaş tek Allah'a ibadet ettikleri düşüncesi İslamiyet'e göre doğru değildir. Dünya dinler tarihi ile insanoğlunun psikolojik eğilimlerini incelediğimiz zaman, putlara tapma ve çok tanrıya inanmanın hiçbir çağda evrimsel olarak tek Tanrı inancına dönüştüğüne dair bir delil bulunamaz. Buna karşılık, tek Tanrı inancını savunan dinlerin yavaş yavaş fesada uğradığı ve zamanla çok tanrılı dinler haline dönüştüğü konusunda elimizde kesin deliller mevcuttur. Böylece başlangıçtaki tek Tanrı inancı insanların kendi zaafı sonucu çok tanrılı bir inanca dönüştü.

Dinlerin kendi öz kaynaklarına başvurduğumuz zaman, o dinlerin büyük kurucularının alelaide insanlardan olduklarını ve tek Tanrı inancını savunduklarını görürüz. Her nedense kendilerine tabi olanlar daha sonraları onları yavaş yavaş insanüstü seviyeye çıkardılar. Zamanla insanlar evliyalara tapmaya başladılar ve alelaide insanların olağanüstü kuvvetlere sahip olduklarını düşünerek onları insanüstü seviyelere çıkardılar. Böylece Allah'tan başka tanrı inançları ortaya çıktı. Kısacası dinler tarihinde tek tanrı inancının çok tanrı inancından çıktığına dair asla bir delil yoktur. Fakat tek Tanrı inancının çok tanrılı inançlara dönüştüğüne dair birçok deliller vardır.

İslam'ın tek Tanrı ve Yüce Yaratıcı olan Allah inancına çok mantıklı ve derinden inandırıcı bir yaklaşımı vardır. Size büyük bir inançla söyleyebilirim ki tek yaratıcı kavramı tabiatı incelediğimizde en mükemmel bir şekilde anlaşılmış olur. Tabiat kanunlarının tamamının birbiri ile uyum içinde olması, Yaratıcının tek olduğuna işaret etmektedir. Kuran-ı Kerimin ileri sürdüğü delillerden biri de işte budur.

Eğer iki veya daha fazla yaratıcı olsaydı, kâinatta bir karışıklık meydana gelirdi. Tabiat kanunlarında tam bir uyumun ve kâinatta mükemmel bir ahengin oluşu, Einstein gibi büyük bir bilgini de, kâinatı bu kadar derin hikmetlerle yaratmış olan bir yaratıcının mevcut olduğu konusunda ikna etti.

“Teyzeciğim! Eğer bizi Allah yarattıysa, Allah'ı kim yaratmıştır? Bu soruyu da cevaplandırır mısınız?” dedi Barbara.

Bu önemli soruyu sorduğun için sana teşekkür ederim dedi Fatma Hanım. Bu soruyu şöyle değerlendirebiliriz; Eğer bu kâinatın tam düzenli ve iyi bir disiplin sahibi olan bir yaratıcısı yoksa bu durumda bu kâinatın ve içindeki karmaşıklıklarla anlaşılması güç kanunların, kısacası kâinatın hayret verici organizasyonunun ebedi olduğuna inanmamız gerekir. Fakat biz kâinatın ebedi olmadığını çok iyi bilmekteyiz. O bakımdan bu kâinatın bir yaratıcısı bulunmadığını farzetmek inanılacak gibi değildir.

Bu kâinatta mükemmel bir ahenk görmekteyiz. Ayrıca kâinatın yaratılışında büyük bir hikmet bulunmaktadır. Bu gerçekleri görünce, bir yaratıcının mevcut olduğu ve büyük hikmetlere sahip olduğu neticesine varmaktayız.

Böylece artık bir tek soru kalıyor; Ebedi olan kimdir? Kâinat mı ebedidir yoksa onun, hikmetlere sahip Yaratıcısı mı?

İşte bunlardan biri ezeli ve ebedidir. Çünkü hiç yokken bir şey doğamaz. Böylece elde ettiğimiz netice şu oluyor. Akıllı ve bilinçli bir varlık olan Yaratıcı ebedidir. Özetle şöyle diyebiliriz. Eğer var olmanın herhangi bir şekli varsa, o ya ebedidir ya da yaratılmıştır. Bu iki kategori dışında üçüncü bir şekli yoktur. Şimdi kâinat ebedi değilse onu yaratmış olan başka bir zat bulunduğuna inanmamız gerekir.

Fatma Hanım sözünü şöyle sürdürdü: Müslüman olarak biz Allah'ın ebedi olduğuna inanırız, çünkü fani şeylerin kesinlikle şöyle veya böyle bir başlangıcı olduğu bilinen bir gerçektir. Yeni araştırmalar bu konuya açıkça işaret etmektedir. Birkaç sene öncesine kadar sonsuz ve yok edilemez olarak kabul edilen protonların bile artık varlıklarını ancak sınırlı bir şekilde koruyabildikleri tespit edilmiştir. Demek ki bunlar var olmadan önce mevcut değildi. Keza, uzak gelecekte de olsa, bunlar şimdiki şekilde var olmayacaktır. Öyleyse kâinatı oluşturan hiçbir şey ebedi değildir. O bakımdan bu olayın hiç şüphesiz bütün bu kâinat düzenini yaratmış olan ve

onu kontrol etmekte olan bir dış varlığın mevcut olduğunu ispat ettiğini tekrarlarım. Sonuç olarak, kâinatı Allah yarattıysa Allah'ı kim yaratmıştır sorusu anlamsızdır.

“Allah bu kâinatı tek başına mı yarattı, yoksa başka birisinden yardım aldı mı? Dedi Mary.

Fatma Hanım onun sorusuna şöyle cevap verdi: Allah kendi kendine var olmaktadır. O, kendi kendine yeterlidir ve bütün varlıkları besleyip güçlendirendir. Allah hiçbir kimseye muhtaç olmayıp hiçbir kimsenin yardımına yahut desteğine de muhtaç değildir. Onun oğlu yahut kızı yoktur. Onun hiç kimseye ihtiyacı yoktur. O Allah'tır ve tekdir. Onun benzeri yahut ortağı yoktur. O, dün var olduğu gibi bu gün de vardır ve ileride de hep var olacaktır. Geçmişte sevdiği insanlarla konuştuğu gibi bu gün de sevdiği insanlarla konuşmaktadır. Dün olduğu gibi bu gün de dua edenin duasını kabul etmekte, hatta istediği kimselere uygun bir yolla cevap bile vermektedir.

Allah'ın bütün sıfatları ebedidir. Ancak Onun maddi gözleri olmadan gördüğünü, maddi kulakları olmadan işittiğini ve maddi dili olmadan konuştuğunu iyi bilmeliyiz.

Mary tekrar “Allah, gözleri olmadan nasıl görebilir, maddi kulakları olmadan nasıl duyabilir ve maddi dili olmadan nasıl konuşabilir? Dedi.

Fatma Hanım; Dil, gözler ve kulaklar Allah'ın bize yardım etmek üzere yarattığı organlardır. Bunlar ancak bizim sınırlı ihtiyaçlarımızı karşılamak için birer vasıtaadır. Bizim Yaratanımız olan Allah, sınırsız kudretlere sahiptir. Dolayısıyla O, bu gibi vasıtalara muhtaç değildir. Hak Teâla (cc) bütün kuvvetlere sahiptir. O, yüceliğine aykırı olan ya da verdiği söze ters düşen işler dışında her şeyi gerçekleştirebilir ve gerçekleştirir de.

Şunu da unutmamalım ki Allah (cc) bütün yarattıklarında ve bütün kâinata olup bitenlerden haberdar olmakla kalmayıp, gelecekte vaki olacak hadiselerden de tam olarak haberdardır. Biz insanoğlu olarak, Allah bize haber vermedikçe gelecekte olacak hadiseleri bilemeyiz.

Allah geleceği nasıl bilebilir ki? Diye sordu Barbara. Fatma Hanım; Allah (cc) kâinatın yaratıcısı olduğundan, yarattıklarının bütün detaylarını bilir diye cevap verdi ve daha sonra sözüne şöyle devam etti. Bir örnek vereyim; Bir arabayı tasarlayıp hazırlayan bir mühendis, o arabanın bir litre benzinle kaç kilometre gideceğini bilir. O mühendis, yaptığı arabanın motorunun ne kadar dayanabileceğini ve saate kaç kilometre hız yapabileceğini de hesap edebilir. Ayrıca o, arabanın da yer çekimi kanununa tabi olması gerektiğini ve virajı hızlı döndüğü takdirde devrilebileceğini de iyi bilir. Bir insan kendi eliyle ürettiği bir şeyin özelliklerini ne kadar iyi bilirse, Allah (cc) sınırsız bilgisi ile yarattıklarının dış faktörlerini

ayrıca onların en ince yetenekleri ile en derin inceliklerine kadar her şeyi bilir.

Barbara; “Teyzeciğim! Allah’ın şekli nasıldır. Onu bize açıkla mısınız?” dedi.

Fatma Hanım Barbara’nın sorusunu şöyle cevaplandırdı: Allah’ın varlığını tam olarak kavramak imkânsızdır. Eğer beni sabırla dinlerseniz size biraz anlatmaya çalışırım. Bizim bilgimizin, yaşamımızda elde ettiğimiz tecrübelerle sınırlı olduğunu bilirsiniz. Yüce Allah (cc) bizim Yaratanımız olduğundan, kendi mahlûkatıyla kıyas edilemez. Bizim durumumuz, güzel bir sanat eseri görüp onu yapan sanatçıyı hayal eden kişinin durumuna benzer. Bir esere bakarak onu yapan sanatçının fiziki şeklini kavramak nasıl imkânsız ise, aynı şekilde yarattıklarına bakarak Yaratanımızın şeklini tahmin edebilmemiz imkânsızdır. Aslında Yaratan ile yaratılan arasındaki farklılık, sanatçı ile sanat eseri arasındaki farklılıktan daha da büyüktür. Umarım anlamışsınızdır çocuklar.

Barbara tekrar söz istedi ve “Eğer Allah’ın şekli yoksa Onun var olduğundan nasıl emin olabiliriz? Dedi. Fatma Hanım şöyle dedi:

Rabbimizin bir şekli olmayışı nedeniyle Onu maddi gözlerimizle görebilmemiz mümkün değildir. Yine de O vardır. Onun varlığı, mahlûkatında gösterdiği ve belli ettiği değişik sıfatları vasıtasıyla görülebilir. O, sıfatları ile hissedilip tecrübe edilebilir.

Onu görmek isterseniz O size şah damarınızdan daha yakındır. Allah'ı sevenler, Allah tarafından sevilirler. O, ihtiyaçları anında kendilerine yardım ettiği ve dualarını kabul ettiği anlarda onlar, Onun yakınlığını hissederler. Hiç şüphesiz normal zamanlarda biz Onun varlığının farkına varmayız. Kendi zatında O, bizlerden çok uzaktır. Hiç kimse beş duyusunu kullanarak Ona yaklaşamaz. Bir an için Allah'ın maddi varlığının olduğunu, bize çok yakın olduğunu ve her an bizi gözetleyip durduğunu düşünelim. Herhalde böyle bir durumda hayat hiç çekilmez, sıkıcı hatta bazıları için dayanılmaz bir hal alırdı. Birisi tarafından gözetlenmek hiç te hoşuma gitmez dedi Mary.

Fatma Hanım; Gerçekten öyle. Herkes en azından birkaç dakika da olsa, yalnız olmaktan hoşlanır. Herkes kendisinin bir gizliliğinin olmasını ister. O bakımdan Allah (cc)'nun maddi gözlerimizle görülmeyişi bile, diğer bir anlamda bizim için rahmettir. Birisinin sevdiğinin gözleri önünde bulunması durumunun, çekilmez bir durum olup olmadığı da ayrıca tartışılabilir. Ancak böyle bir durumda insan çok yüksek manevi bir mertebeye sahip olmalıdır. Allah'ın peygamberleri bunu hiç te çekilmez bulmazlar.

Fatma Hanım sözlerini sürdürdü; Allah (cc) kendisini asla hatırlamayan ve Onun tarafından değil de bir tesadüf sonucu doğmuş olduklarını düşünenlerden uzaktır. Böyle insanlar boş ve

anlamsız bir hayat yaşarlar. Onlar iç gözlemleri vasıtasıyla Allah'ın varlığını hissedip idrak edemezler.

Fatma Hanım konuşmasına biraz ara verdikten sonra devam etti. Allah'ı maddi olarak görebilmemiz imkânsızdır. Çünkü gözlerimiz ışığı yeterince gözümüze yansıtan cisimleri görebilir. Demek ki eğer bir cisim ışıktan daha latif ise biz onu göremeyiz. Mesela biz havayı göremeyiz, çünkü hava ışıktan daha az yoğundur ve ışığı yansıtamaz. Demek ki herhangi bir cismin havadan bile daha az yoğun olduğu durumda bizim onu görebilmemiz imkânsızdır. Allah (cc) akla gelen bütün varlıklardan daha değişik ve kendine has özelliklere sahiptir. O bakımdan bizim Onu görebilmemiz mümkün değildir. Ayrıca bizim bildiğimiz ölçülerle Allah'ı tanımaya çalışmak boş bir çabadır. Bilginler bizim kavrayamadığımız birçok boyutların bulunduğunu ispat etmişlerdir. Yine Allah (cc) sınırsız olduğundan dolayı, hiçbir zaman, boyut ya da ölçü kavramlarıyla sınırlandırılmaz. Dünyadaki tüm dinler Allah'ı sınırsız ve ebedi olarak tanımlamaktadır. Zaten böyle yüce bir Varlık sınırsız olmalıdır.

Gözlerimizle göremediğimiz halde var olduğuna inandığımız birçok şey vardır. Televizyon sinyalleri, radyo dalgaları, birçok radyasyonlar hep bizim yararımıza kullanılmasına rağmen ne gözler tarafından görülür ne hissedilip tadılır, ne de duyulur ya da kokusu alınır. Aynı şekilde acı, keder, mutluluk, ümit gibi birçok duygular vardır. Ancak

onları da görebilmemiz mümkün değildir. Dünyanın bütün büyük dinlerine göre Allah her yerde vardır ve daima bizimle beraberdir. Ancak biz de kendi yeteneklerimizin sınırlı olduğunu bilmemiz gerekir. Bu nedenle sınırsız bir varlığın tabiatını tam olarak anlayamayız. Umarım şimdi bu konuyu iyice anlamışsındır.

Bu sefer de Mary; Eğer Allah'ın tabiatını tam olarak anlayabilmemiz mümkün değilse biz Onun var olduğuna nasıl inanabiliriz? Diye sordu.

Fatma Hanım ona dönerek; İnandığımız fakat hiç anlayamadığımız birçok şeyler vardır. Mesela radyo ve televizyon sinyallerini taşıyan radyasyonu anlamadığımız halde onların var olduğuna inanırız. Büyük bir çoğunluğumuz bilgisayar gibi günün modern teknolojisinin karmaşasını anlayamayız. Ancak onun varlığını ve bizim emrimizde çalıştığını biliriz. Bu arada hatırlanması önemli olan şey inançlarımızda herhangi bir çelişkinin bulunmayışıdır. Tabiatın incelenmesi sonucunda, tam olarak anlayamadığımız bir takım sırlarla çevrili olduğumuzu görürüz ve onlara inanırız. Fakat çelişkilere hiçbir zaman inanmayız. Kuran-ı Kerim'in belirttiğine göre Allah'ın sıfatları çelişkisiz olup, Allah'ın varlığında asla bir çelişki yoktur. Keza Allah'ın mahlûkatında yani bütün kâinatta hiçbir çelişki yoktur. Bunu iyi hatırlamamız gerekir. Bununla birlikte Allah'ın tabiatını anlayamıyor olmamız Onun varlığını reddetmemizi gerektirmez.

Teşekkür ederim teyzeciğim. Şimdi Allah kavramını anlamaya başladım. Umarım bunu sormamızı yadırgamazsınız, dedi Mary.

Rica ederim, bilakis sevgili Rabbimiz hakkında sizi mümkün olduğu kadar aydınlatmak benim için bir zevktir. Yüce Rabbimiz bütün varlıkları yaratmış onların var olabilmeleri için gerekli olan şeyleri de yaratmıştır, dedi Fatma Hanım.

Barbara; Eğer Allah bizi yarattıysa, mutlaka O bizi belli bir gaye için yaratmış olmalı. İnsanoğlunun yaratılış gayesini de anlatır mısınız bize? Dedi.

Bunun üzerine Fatma Hanım şöyle cevap verdi; Kuran-ı Kerimin belirttiğine göre insanın yaratılışının tek gayesi Allah'a ibadet etmektir. İnsanoğlunun kendi hayatının gayesini tayin etmesi mümkün değildir. Çünkü o, ne bu dünyaya kendi iradesiyle gelmiştir, ne de bu dünyadan kendi isteğiyle gidecektir. Bu bilinen bir gerçektir. İnsan bir yaratılmıştır. Kendisini Yaratan ve ona bütün yaratılmışlardan daha fazla kuvvetler ve yetenekler bahşetmiş olan Allah, kendisi için bir varoluş gayesi de tayin etmiştir. İnsanlar genellikle ibadetin ne demek olduğunu anlayamamaktadırlar. İbadet demek, Allah'ın sıfatlarını anlamak demektir. Bunlara ne kadar çok vakıf olursak Rabbimiz de bize o kadar yakın olur. İnsan Rabbinin ibadetini yapmakla, daha fazla zekâya sahip olup, daha yüksek manevi mertebelere erişebilir. Böyle bir kimse gittikçe daha iyi bir insan olur ve hayatın anlamlarını daha iyi

kavrar. Ancak Allah'ın bizim ibadetimize veya bağışlarımıza asla ihtiyacı olmadığını da iyi bilmeliyiz. Bizim Ona ibadet etmemiz ancak kendi iyiliğimiz içindir. Demek ki bizim yaratılışımızın gayesi Onun bizden istediğini yerine getirmemizdir. Eğer biz Allah'ın emirlerini yerine getirirsek, O bizi sınırsız bir şekilde mükâfatlandırır. Çünkü Allah'ın emirlerine bağlı kalmak insanın kendi yararına olur. Herkim Allah'ın emirlerine göre davranırsa yararını da bizzat kendisi görür.

Hak Teala (cc) bizim daima iyi ve faydalı işler yapmamızı emretmektedir. Her hayrın tabii bir mükâfatı ve faydası vardır. Bu kadarla kalmayıp Allah (cc) bizi fazlasıyla mükâfatlandırır. Bizim tecrübelerimizde bile, eğer birisi bizi severse biz de onu hak ettiğinden daha fazlasıyla mükâfatlandırmaya çalışırız, çünkü sevgiden sevgi doğar. O bakımdan Allah'a boyun eğen kimseler bazı muhaliflerin iddia ettiği gibi, yalnız Allah'ın isteklerini yerine getirmek için Ona boyun eğmezler; Aksine onlar kendi iyilikleri için Ona boyun eğerler.

Eğer biz Allah'ın emirlerine bağlı kalmazsak ve bir günah ya da suç işlersek, Allah bizi cezalandırmaz mı? Diye bir soru sordu Barbara.

Fatma Hanım şöyle cevap verdi; Allah (cc) yarattıklarına karşı çok merhametlidir. O bizi sever ve bizim de Onu sevmemiz gerekir. Kuran-ı Kerim'in belirttiğine göre Allah (cc) çok bağışlayan ve merhamet edendir. Ancak insanları aldatmak, hata

işlemek, kibir taslamak ve masum insanlara zulüm etmekte sınırları aştıkları zaman, Allah'ın gazabı onlar aleyhinde harekete geçer ve onlar bazen bu dünyada cezalandırılırlar hatta ahirette bile ceza görürler. Allah'ın cezasının maksadı ölç almak değil aksine ıslah etmektir.

Selmacığım! Lütfen bana Kuran-ı Kerim'i getirir misin? Bu konu ile ilgili bir ayeti okuyayım size. Selma, annesine Kuran-ı Kerim'i getirdi. Fatma Hanım tekrar söze başladı; Bu mukaddes bir kitaptır, Hz. Muhammed (sav)'e vahyedilen Allah'ın kendi sözleridir. Şûrâ sûresinde Allah (cc) şöyle buyurmuştur;

“Kötülüğün karşılığı aynı derecede bir ceza vermektir. Ancak affedip ıslah etmek isteyenin mükâfatı Allah'a aittir.”

Böylece Kuran-ı Kerim'in talimatına göre, eğer birisi bize karşı bir suç işlerse onun intikamını almak sizin tabii hakkınızdır. Yeter ki bizim intikamımız adalet ve insaf sınırlarını aşmasın ve bize yapılmış olan haksızlıktan fazla olmasın. Keza bizim intikamımız yasalara da uygun olsun. Çünkü yasaları çiğnemek hakkına sahip değiliz. Allah (cc) bizim için daha iyi bir yol bulunduğunu da söyler; Biz suçluyu affedebiliriz. Yeter ki bizim onu affetmemiz kendisini ıslah etsin ve daha da fazla suç işlemesini teşvik etmesin. Eğer bir hırsıza merhamet edersek o hırsızlık yapmaya devam edecek ve hatta para için adam bile öldürecektir. Demek ki ona merhamet

etmek topluma kötülük etmek demektir. Keza o hırsızın ileride daha çok hırsızlık yapmasını cesaretlendirmiş ve böylece onun azılı bir suçlu olmasına neden olmuş sayılırız. Demek ki merhamet ve şefkat göstermek için akıl ve mantığın iyi kullanılması gerekmektedir.

Ben çocuk iken annemin bana anlattığı bir hikâyeyi size anlatayım; Hırsızlığı alışkanlık haline getirmiş ve daha sonradan azılı bir katil olan bir adam, mahkemeye getirilerek ölüm cezasına çarptırılmış. O günlerde idam edilecek kişiye son arzusunun ne olduğu sorulurdu. O da annesinin kulağına bir şey söylemek istediğini açıklamış. Annesi oraya getirildiğinde onun kulağına bir şey söyleyeceği yerde kulağını koparıncasına ısırmasını mı? Halk onu, yaptıkları yetmiyormuş gibi başka bir suç işlemesinden dolayı iyice azarlamış. Fakat o, bütün kötü davranışlarına annesinin neden olduğunu, çocukluğunda yaptığı yanlışlıklardan dolayı annesinin kendisini asla cezalandırmadığını, aksine bütün kötü davranışlarına göz yumduğunu, hatta ilk suç işlediğinde annesinin kendisini daha da cesaretlendirdiğini söylemiş. Bu cevap orada bulunanları oldukça şaşırtmış. Gerçekten de eğer annesi akıllıca hareket ederek çocuğuna aşırı derecede ve dengesiz bir sevgi göstermeseymiş o, asla bir hırsız ve katil olmazmış. O annenin çocuğuna gösterdiği sözde sevgiye asla sevgi ve şefkat denemez. Aksine o dengesiz sevgi kendisine yapılan bir haksızlık ve zulümdür. Bu hikâyeden de anlaşıldığına göre, çocuklarına aşırı sevgi ve şefkat

gösteren anneler iyilik yapacaklarına onlara zarar verirler.

İşte Allah'ın lütfu ve mağfiretini bu görüşle anlamaya çalışmalıyız. Onun mesajı gayet açıktır; Şefkat ve lütuf daima dengeli olmalıdır. Ne yazık ki bazı kimseler kendi dinlerinin talimatları konusunda yanlış fikirlere sahiptirler. Onlar Rablerini büsbütün sevgi olarak tanıtır ve günahkârları daima affettiğini ileri sürerler. Böylece onlar daha cazip ve daha güzel bir Tanrı düşüncesi ileri sürdüklerini sanırlar. Hâlbuki bu doğru değildir. Hiçbir denge ve disiplin unsuru olmadan sevgi gösteren Tanrının durumu hiç farkına varmadan kendi çocuğuna aşırı hoşgöründe bulunmasının sonucu, onun bozulup isyankâr olmasına neden olan duygusal bir annenin durumuna benzer.

Yalnız şefkat ve sevgi değil, Onun sıfatlarını dengeli tutan ve mükemmel bir güzellik imajı yaratan Onun akli ve zekâsıdır. Allah (cc) hareketlerimizi daima geniş kapsallı olarak algılar. Biz insanlar kendi günah ve suçlarımızın karmaşasını anlayamayız. Ancak ve ancak Allah (cc) hareketlerimizi değerlendirebilir ve bizi adaletle cezalandırabilir veya uygun görürse bizi affedebilir. Çünkü niyetlerimizi yahut bir kişiyi suç ve günah işlemeye teşvik eden durumu en iyi bilen ancak O'dur.

Ayrıca Allah'ın bütün kudretlere sahip olduğunu da unutmamalıyız. O isterse bizi affedebilir. O, ne zaman irade ederse bizi affeder. Yalnız eğer

rahmet diğer insanların zararına olursa, böyle bir durumda Allah'ın bize rahmet etmesini bekleyemeyiz. O ancak ciddi bir şekilde tövbe edenleri affeder. O bakımdan biz de Rabbimizden samimiyetle af dilemeyi bir alışkanlık haline getirmeliyiz.

Ben daima Allah'a dua ederim ve Onun merhametini isterim, dedi Selma.

Yaptığımız bütün işlerde Allah'tan af dilemeliyiz ve Onun bize yardımcı olmasını niyaz etmeliyiz. Ben Allah kelimesini kullandığım zaman, Tanrı olarak adlandırılan ve değişik dillerde değişik kelimelerle zikredilen Yüce Yaratıcıyı kastediyorum. Allah ve Tanrı aynı zattır. O bizim tek sahibimizdir. Onu ister Allah, isterse başka bir isimle zikrederim. O kendisine dua eden herkesin duasını kabul eder, diyerek çocuklara nasihat etti Fatma Hanım.

Allah'ın bizden ne yapmamızı istediğini nasıl anlayabiliriz? Hayatımızı Onun istediği şekilde sürdürmemizi nasıl sağlayabiliriz? Diye sordu Mary.

Fatma Hanım Mary'nin sorusunu şöyle cevaplandırdı;

Allah (cc) bizden hayatlarımızı en iyi bildiği şekilde geçirmemizi ister. Eğer biz Allah'ı seviyorsak Onun talimatlarını da isteyerek uygularız. Çünkü bunlarda bizim kendi iyiliğimiz bulunmaktadır. Onun hoşnutluğunu kaybettirecek herhangi bir davranışı

yapmamaya önem vermeliyiz. Böylece daima Onun sevgisini kazanmaya çalışmalıyız. O bize o kadar merhametlidir ki, davranışları bize en iyi örnek olan peygamberlerini göndermiştir. Mesela Hz. İbrahim (as) bile bizim için bir örnektir. Keza Hz. İsa (as) ve Yüce Allah'ın bütün peygamberleri ile zaman zaman dünyaya gelmiş olan bütün resul ve nebileri de bizim için birer örnek idiler. Ne yazık ki önceki peygamberlerin yaşayışları tam olarak korunamamış, zaman içinde onların talimatları bile değişikliğe uğramıştır.

İslam Peygamberi olan Hz. Muhammed (sav)'in hayatının, Allah'ın isteğine uygun oluşu ve onda en küçük bir lekenin bile bulunmayışı bizler için ne kadar sevindiricidir. Aynı şekilde Kuran-ı Kerim de Allah'ın en sevgili Peygamberine vahyedildiği şekilde bu gün de elimizdedir. Bütün Müslümanların inancına göre Kuran-ı Kerim, Yüce Allah'ın kendi sözlerini ihtiva etmektedir. Gayri Müslimler onun Hz. Muhammed'in (sav) kelamı olduğunu ileri sürmelerine rağmen, Kuran'ın Allah kelamı olduğunu doğrulayan yüzlerce delil karşısında suskundurlar. Ayrıca Kuran-ı Kerim'in Peygamberimize vahyedildiği gün ki gibi bu gün de tıpatıp aynı olduğunu gayri Müslimler de kabul etmektedirler. Bu konuda en küçük bir şüphe bile yoktur. Kısacası bu ebedi doğruluğa inananlar, içtenlikle onun talimatlarına uygun hareket edebilirler. Çünkü bu talimat asla değişikliğe uğramamış ve tahrif edilmemiştir.

Şeriat getiren son Peygamber Hz. Muhammed (sav) bizim için mükemmel bir örnektir. Bu böylece Kıyamete kadar sürecektir. Onun yaşam tarzı bize ışık tutmaktadır. Çünkü Kuranı Kerim neyi içermiş ise o, bütün bu talimatları hayatına uygulamıştır.. Demek ki biz Allah'ı göremediğimiz halde Hz. Muhammed (sav)'in örneğine bağlı kalarak hayatımızı sürdürebiliriz.

Fatma Hanım saate bakarak şöyle devam etti; Çocuklar! Rahman ve Rahim olan Yüce Rabbimizin diğer bir sıfatını da size söyleyeyim. Rabbimiz "Rezzak" yani rızık verendir ve insanoğluna sayısız yiyecekler ve türlü nimetler ihsan etmiştir. Şimdi karınlarımız acıkmış olmalı, haydi mutfağa gidip bir şeyler yiyelim. Fatma Hanım Kuran-ı Kerim'i dolabın en üst rafına koyarak mutfağa doğru yürüdü. Diğerleri de onu takip ettiler ve öğle yemeklerini yemeye başladılar.

Çok geçmeden kapı çalındı. Gelen John idi. Kardeşi Barbara'yı arıyordu. Demek buradasın, annem nerde olduğunu bilmediği için seni merak etti, diyerek içeri girdi.

Fatma Hanım; Barbara annene haber vermen gerekirdi. Şimdi git ve annene telefon et. Çocukların nereye gideceklerini ve orada ne kadar kalacaklarını mutlaka anne ve babalarına bildirmeleri gerekir. Anne ve babaların çocuklarını ne kadar sevdiklerini ve nereye gittiklerini, orda ne kadar kalacaklarını,

nerede olduğunu bilmedikleri zaman nasıl merak ettiklerini çocuklar bilemezler, diyerek Barbaraya nasihat etti. Bunun üzerine Barbara annesine telefon etmek üzere ayağa kalktı.

John, gel sen de buyur, bizimle yemeğe katıl diyerek John'u masaya davet ettiler.

Bugün neler tartışıyordunuz? Fatma Teyzenin size anlattıklarını ben kaçırdım doğrusu, dedi John.

Selma; Allah kavramı hakkında düşünüyorduk, dedi.

Allah hakkında benim anlayamadığım birçok şey var, keşke ben de konuşmalarınızı dinlemiş olsaydım dedi John.

Fatma Hanım John'un sözlerini duyunca, yemek yerken Allah hakkında sormak istediğin soruları cevaplandırmaya ve bu konuda seni aydınlatmaya çalışırım, dedi.

Bunun üzerine John; Siz daima Allah'ın çok merhametli olduğunu ileri sürersiniz ve Onun bizi sevdiğini ve koruduğunu da savunursunuz. Öyleyse O, bazen neden zalim oluveriyor ve çocuklar da dâhil olmak üzere suçsuz insanları öldürüyor? Kuraklık, sel ve kasırgalar olunca birçok can telef oluyor. Neden? Diye sordu.

Fatma Hanım; Allah (cc) hayat ve ölüm arasındaki bütün durumları belli bir plana göre

yaratmıştır. Bu planı büyük bir harita düşünürsek, haritanın bütün noktalarını göz ardı edip yalnız bir nokta üzerinde dikkatimizi toplarsak hataya düşme ihtimalimiz daha fazladır. Bu planın güzelliğini ve Yaratanın maksadını kavrayabilmek için planın tümünü göz önünde bulundurmamız gerekir, diye cevap verdi ve sözünü şöyle sürdürdü; Bir bahçıvanın bahçesine güzel görünüm verebilmek için, bahçesindeki bitkileri söküp attığı gibi, Allah (cc) da her şeyi planlayarak yaratmıştır ve yarattıklarını planına göre düzenleyerek bu kâinata güzellik bahşeder. Şüphesiz en iyi plan hazırlayan ve yarattığı her şeye en iyi şekil veren de O'dur. Ayrıca ölümün her şeyin sonu olmadığını da hatırdan tutmak gerekir. Bedenimiz ölür ama ruhumuz başka bir şekilde yine yaşamaya devam eder. Ahiretteki hayat ebedidir ve onun zaman ölçüsü çok geniştir. Gelecekteki hayata nazaran şimdiki hayatımız bir nokta veya çok küçük bir zerrecik gibidir. Bir bakıma, bu dünyada kısa yaşayıp ölenler, bu gelip geçici dünyadan yokluğa değil ebedi bir hayata geçmiş olurlar.

John sabırsızlıkla Teyzeciğim! Hala benim sorumu cevaplandırmadınız, dedi.

Fatma Hanım: Benim söylediklerim, sana öyle gelmeseyse de senin sorun ile ilgilidir. Bu hayatın hem mutluluğu hem de kederi kapsadığını unutmadan lazım, bunların ikisi de başa baş gider. Bu günkü bilgi çağında, bir çocuk bile pozitif kutbun tek başına olmayacağını iyi bilir. Diğer tarafta negatif bir kutup

da daima bulunur. Aynı şekilde üzüntü keder olmadan mutluluğun var olması mümkün değildir. Her ikisi birbirini destekleyip tamamlar. Eğer etrafımızda keder varsa, biz ancak o zaman mutluluğun değerini anlayabiliriz. Eğer dünyada yalnız sevinç ve mutluluk olsaydı, hayatın gelişmesi mümkün olmazdı. Gerçekten hayatın idamesi için acı ve keder de gereklidir. Bütün bu üzüntü ve kederi yaşamdan çıkaracak olsaydık hayat çekilmez ve tekdüze olurdu. Hayat, yalnızca keder ve acıyı yenerek mutluluğu yakalayabilmekteki gelişmenin çarkını döndürebilmek için var olmalıdır. Bütün bilimsel başarılar ve yaratıcı düşünceler hep acı ve kederin sonucu doğmuştur. Mesela her ne zaman bir hastalık insanoğlunu acı ve kedere boğarsa bilim adamları kafa kafaya vererek onun çaresini bulurlar. Böylece hastalığı yenerek hayatın akışında mutluluğu yakalamış oluruz. Mutluluk aslında keder ve acının yok edilmesi demektir.

Bilimsel buluşların çoğunluğunun insanoğlunun acı ve kederlerini dağıtmak için olduğunu iyi biliriz. Bazı kimseler Allah'ın üstün planını anlayamadıklarından dolayı dünyada cereyan eden hadiselerle itiraz ederler. Bu olaylar mükemmelliği yakalayabilmemiz için gereklidir. Evrime tabi olarak ilerledikçe eskiye nazaran daha çok mükemmelliğe ulaştıktan sonra kötü olaylardan kurtulabiliriz. Bir örnek vererek bunu açıklayayım. Bir şehirde bütün sürücülerin mükemmel olduklarını ve yayaların, bisikletçilerin ve yolları kullanan diğer insanların çok akıllı olduklarını farzedelim. Hatta arabaların

motorlarının tam ve mükemmel tasarlandığı gibi, yolların ve diğer şartların da mükemmel olduğunu düşünelim. Bu şartlarda bir olayın meydana gelmesi pek de mümkün değildi. Fakat eğer bunlar tam değilse, hadiselerin vuku bulması muhtemeldir. Bu eksiklikler yayalarla sürücülerin daha dikkatli olmalarını gerektirir. Ve hatta daha iyi model ve daha mükemmel arabaları imal etmemizi gerektirecektir. İşte bunu sizlere daha önce de söylemiştim. Sonunda mutluluğa ve daha iyi bir hayata dönüşen şey keder ve acıdır. Allah'ın planı işte budur. Kısacası bazı kimselerin hadiselere kurban gitmeleri gereklidir. Hadiseler şuursuzca cereyan ettiğinde iyi ve kötü kimseler arasında ayırım yapmazlar. O bakımdan hadiselerde canları telef olan kimselerin iyilik yahut kötülükle alakalarının bulunmaları söz konusu olamaz. Bir felakette ölmüş olmaları onların ceza gördükleri anlamına gelmez. Bu Allah'ın yüce planının bir parçasıdır. O yüzden buna itiraz etmememiz gerekmektedir. Spor yarışmalarında bazen sporcular yaralanırlar, fakat hiç kimse bu gibi hadiselere itiraz etmez. Çünkü herkes bunun, oyunun bir parçası olduğunu bilir. Bazı kimseler ne yazık ki günlük hayatta bunun yerini tam olarak kavrayamazlar ve bu gibi hadiselere hemen itiraz ederler.

Diğer birçok acı olaylar gibi doğal afetler de hayatın gelişmesinde büyük bir rol oynamış ve hala da oynamaya devam etmektedir. Mesela bütün dünyayı kapsayan iklim değişimleri, depremler, buzul çağının sıcak iklimlere dönüşmesi vs. gibi

hayatın var olması ve gelişmesi için gerekli olan, evrim ile ilgili hadiseler olmasaydı, bu kâinat ve bizim bu kâinatta var olmamız söz konusu olmazdı.

Eğer depremler gibi büyük afetler, keza yanardağlardan çıkan lavlar olmasaydı, yeryüzünün ihtiyacı olan su sisteminin düzeninin kurulması ve akarsuların akıp gitmesi mümkün olmazdı. Bu gibi doğal olaylar neticesinde birçok suçsuz ve masum insanın ölmesi tabiidir. Ancak dünya oluşum tarihine bakıldığında bunun, evrim ve yeryüzünde hayatın gelişmesi için ödenen bir bedel olduğun görürüz. Tüm gelişim ve ilerleme planlarında kayıp ve fedakârlıkların, kazanılan kârlara nazaran çok önemsiz olduğunu görebiliriz. Depremler ve diğer doğal felaketler hakkında da aynı şeyi söyleyebiliriz. O bakımdan bu konuyu bütün ayrıntılarıyla inceleyip, verdiği mesajı daha geniş olarak araştırmak yerine, gözlemlerimizi çok basit ve önemsiz bir noktada daraltırsak bu muazzam ve evrensel hadiselerden çıkaracağımız netice daima yanıltıcı olacaktır.

Bu tabii hadiseler geniş kapsamlı olarak incelendiği zaman, bize merhamet eden ve lütuflarda bulunan, çok bilgili ve hikmet sahibi bir Yaraticının var olduğunu ispat eder. Onun yüce kurallarına göre, toplum çıkarları daima üstün tutulmuştur. Kişiler, bireysel çıkarlarını toplum yararları için feda edeceklerdir. Ayrıca depremler, yanardağlar vs. gibi doğal afetlerin insanoğluna verdiği zarar daima sağladığı kardan daha az olmuştur. Doğal afetler kâinatın yararları uğruna çok derin neticeleri

gerçekleştirerek insan toplumu için geniş kapsamlı ve hayati bir rol oynarlar. Onun için, doğal bir afet yerinde midir, değil midir sorusu yersizdir. Umarım bu noktayı iyice anlamışsınızdır.

Teşekkür ederim teyzeciğim. Şimdi iyice anladım. Size başka bir soru daha sormak istiyorum. Olur mu? Dedi John.

Hay hay, sor bakalım, dedi Fatma Hanım.

Acaba Allah erkek mi, yoksa dişi midir? Diye sordu John.

Bu soru üzerine Fatma Hanım gülümseyerek şöyle söze başladı; Allah ne erkektir ne de dişidir. Bunlar insanlarla ilgili ifadelerdir. İnsanların da cins ayırımı düşüncesi bu dünya ile ilgilidir, hayatın diğer şekillerine uygulanamaz. Mesela melekleri ele alalım. Melekler erkek ya da dişi olarak tanımlanamazlar.

Bundan başka, toplumumuzda belli eksiklikler ve zaafılar kadınlara mal edilmiştir. Kadınlar zayıf cins olarak nitelenirler. Çok ileri toplumlarda bile, hala erkekler tarafından haksızlıklara maruz bırakılan kadınlar eşitlik ve özgürlük kampanyaları yürütmektedirler. Bu gibi hareketlerin var olması bile, kadınların erkeklerden daha zayıf olduklarını kanıtlamaktadır. Bu açıklamanın ışığında dişi kelimesinin insanlar tarafından çarpıtılarak kullanılmış olmasından dolayı ve haksız olarak,

güçsüzlük ifade eden bu kelimenin Allah (cc) için kullanılması uygun olmayacaktır. Bundan dolayı Allah (cc) için yalnızca erkek kelimesini kullanabiliriz. Bunu da beğenmezsek yeni bir kelime uydurmamız gerekecektir. Anladınız mı Çocuklar?

Evet Teyzeciğim, şimdi anladık. Çok güzel izah ettiniz, çok teşekkür ederiz dedi John.

Selma annesine; Anneciğim ben de bir soru sorabilir miyim dedi.

Neden olmasın yavrucuğum, sor bakalım dedi Fatma Hanım.

Rabbimizle nasıl alaka kurabiliriz diye sordu Selma.

Fatma Hanım, Selma'nın sorusunu şöyle cevaplandırdı; Allah (cc) ile alaka kurmanın en açık yolu dua etmek ve namaz kılmaktır. Allah ile konuşup, samimiyetle Ona yalvarmadıkça ve içtenlikle Ona dua etmedikçe Allah (cc) ile kişisel bir alaka kurabilmemiz mümkün değildir. Bunu iyi bilmemiz gerekir. Fakat kelimeler değil, samimiyet ve içten duygular Allah katında makbuldür. Çocuklar, bu konuda benim size önerim Allah'a karşı samimi olmanızdır. Allah (cc) ile sevdiklerinizle konuşuyormuşçasına hareket etmelisiniz. Size Hz. Musa (as) ile bir çobanın hikâyesini anlatmış mıydım?

Hayır dedi Selma. Diğer çocuklar da büyük bir merakla, Teyzeciğim! Haydi, şimdi anlat lütfen, dediler. Bunun üzerine Fatma Hanım anlatmaya başladı;

Bir defasında, Musa (as) bir yolculuğa çıkmıştı. Yol kenarında oturan ve elbisesindeki bitleri temizleyen bir çoban gördü. Elbisesi bittene geçilmiyordu. Çoban bir yandan bitlerini ayıklarken bir yandan da bir şeyler mırıldanıyordu. Hz. Musa (as) merak edip ne dediğini anlamak için ona yaklaştı.

Çoban Allah (cc)'a “Ey Rabbim! Sen bana gelirsen, senin elbiselerinden bütün bitleri ayıklarım, senin ayaklarından dikenleri çıkarırım ve koyunlarımdan taze süt sağarak içmen için sana veririm” diyormuş.

Musa (as) bunları duyunca, kendine hâkim olamamış ve öfkelenerek; Allah ile böyle konuşan sen de kim oluyorsun? Allah'ın da senin gibi bitli ve pis olduğunu mu zannediyorsun? Diye bağırarak “Allah (cc) rezzaktır. O, bütün kâinatın efendisi ve her şeyin yaratıcısıdır. O, kendi kendine yeter ve senin gibi birisinin yardımına muhtaç değildir” demiş.

Musa (as) daha sözünü tamamlamadan Yüce Allah'tan sert bir azar işitir. Yüce Allah kulundan çok saf ve masumane aşk ve sevgi sözleri işitirken Musa (as)'ın o güzel şevki bozduğunu kendisine anlatır. Hz. Musa (as) bu azarı işitince büyük bir üzüntüye

kapılır ve yere çökerek Onun aciz fakat samimi bir kuluna karşı kaba davrandığı için Allah'tan af diler.

Fatma Hanım sözünü sürdürerek, onun için benim size tavsiyem, Allah (cc)'a doğal ve samimi bir yolla derin, sonsuz bir sevgi ile yaklaşmanızdır. Böylece Allah'ın size aynı sevgi ile karşılık vereceğini görürsünüz, dedi ve sözüne şöyle devam etti; Allah'a karşı daima doğru ve samimi olmalıyız. Çünkü değerli olan doğruluktur. Yüce Allah kullarıyla rüyalar ve bazen de sözler vasıtasıyla iletişim kurar. Bu mesajlar elektrik akımı gibi dışarıdan gelen sesler olarak beyinlerimiz tarafından algılanır.

Bazen Allah (cc), insana kendi meleklerini gönderir. Melekler o insana herhangi bir şekilde gözükürler ve Allah'ın mesajını ona iletirler. Melekler gözlerimizle göremeyeceğimiz varlıklardır. Bundan dolayı melekler insanların kavrayabildiği şekillerde onlara gözükürler. Melekler konusunda sizi başka bir zaman aydınlatacağım.

John dedi ki; O mesajın gerçekten Allah'ın mesajı olduğunu, onun kendi hayallerimize dayanan bir düşünce ya da yanılığ olmadığını nasıl anlarız?

Fatma Hanım John'un sorusunu; Bir insanı ikna eden o mesajın içeriği ve bu tecrübenin zenginliğidir. Böylece Allah'ın alaka kurduğu insan, o mesajın Allah'tan olduğunu ve kendi arzusu neticesinde görülen bir görüntü veya aldatmaca

olmadığını anlar, diyerek cevapladı. Sonra şöyle devam etti;

Bazen Yüce Allah (cc) kuluna gelecekte meydana gelecek olan bir olayı haber verir ve o olay aynen gerçekleşir. Allah'ın insanoğlu ile olan alakasının doğruluğunu kanıtlayan daha başka yollar da vardır. Ancak bugün size anlattıklarım şimdilik yeter, öyle değil mi?

Çocuklar bunu kabul ettiler. Fatma Hanımın kendilerine önerdiği gibi Yüce Allah ile kişisel bir alaka kuracaklarına dair söz verdiler. Ve ona kendilerini aydınlattığı için teşekkür ederek oynamak üzere bahçeye geri döndüler.

- SON -